

– Hatta var ikki nóg gott. Tey vilja hava onkran, sum kann seljast í Danmark. Vit eru øðrvísi. Hetta var fyrsta viðmerkingin hjá Knúti H. Eysturstein, sum er urguleikari í Gestum

Gestir í Skanderborg:

Gestir vitjaðu ov stutt

Ein av vinningunum hjá Gestum fyri at vinna Prix Føroyar 2003 var at spæla við í Starfighters-kappingini á Skanderborg-festivalinum. Tað gjørdu teir, men vunnu ikki fram millum trý tey bestu orkestrini, sum dómarnir valdu. - At spæla fyri 50 og fanga tey, so hevur man vunnid tey, segði Knút H. Eysturstein, urguleikari, tá úrslitið var kunngjørt og Gestir ikki vóru í millum vinnararnar.

*Óssur Winthereig
ossur@post.olivant.fo*

Gestir vitjaðu Skanderborg-festivalin, men vitjanin var styttri enn ætlað og vónað.

– Hatta var ikki nóg gott. Tey vilja hava onkran, sum kann seljast í Danmark. Vit eru øðrvísi. Tað vóru fyrstu orðini frá urguleikaranum í Gestum, Knúti H. Eysturstein, eftir at úrslitini av tónleikakappingini Starfighters vórðu lisin upp á pallinum “Den blå Planet”.

12 orkestrur ella bands,

sum tað eitur nú á døgum, vóru við í hesi kappingini, sum er fyriskipað av, Danmarks Radio P3, Boogie og tónleikablaðnum Gaffa. Kappingin er ein talent-kapping. Hini orkestrini høvdu verið við í fleiri kappingum í Danmark og vóru so endaði í finaluni í Skanderborg.

Gestir vunnu Prix Føroyar kappingina, og tað var teirra vegur inn í Starfighters.

Virðislonirnar vóru lokkandi fyri nummar eitt, tvey og trý. Nummar eitt fekk plátusáttmála og skuldi spæla á stóra pallinum á Festivalinum sunnudagin við eini 15.000 til 20.000 áhoyrarum. Tey trý bestu skuldu eisini ferðast runt í Danmark til onnur tónleikatiltøk- á turné.

Men tað gekk bara ikki.

Mussaðu og lurtaðu

Klokkan fimm seinnnapartn leygardagin, meðan 30.000 fólk lógu, spákaðu, mussaðust, drukku øl ella sólaðu sær í 29 stigum, gjørdu fimm føyoyingar seg klárar á pallinum.

Eini 30 fólk stóðu klár at hoyra Gestir. Onkur hevði føyoyisk flogg við – ja, ein hevði eitt í fullari landsliðs-stødd.

Samskiparin av Prix Føroyum, Fróði Vestergaard, var komin til Danmarkar sama dag. Hann var enn í

kowboy-buksum, sum ikki vóru ætlaðar til 29 stig. Hann var stoltur yvir eykavinningin, sum tey høvdu funnið uppá til vinnararnar á Prix Føroyum.

– Tað verður gott. Teir hava vant nógv og hava vant nógv nýggj spennandi ljóð. Hetta er størri enn “Stjerne for en aften”, helt Fróði Vestergaard.

Thora Augustinussen stóð millum tey fremstu 30 og smiltist og var ómetaliga spent:

– Eg eri komin niður í dag bara at lurta eftir Gestum. Vit kennast. Ongin veit, at eg eri niðri. Eg mátti bara avstað.

Nú vóru eini 40 fólk komin at lurta. Áðrenn Gestir, høvdu Stomped spælt. Heavy Rock við báðum hondum uppi yvir høvðinum – næstan allatiðina. Og plásið inni í tjaldinum á “Den blå Planet” var so at siga fult. Vaksin og børn fylgdu Stomped – nakrir tatoveraðir tónleikarar, sum helst vóru eitt tónleikaættarlið eldri enn Gestir. Og teir vunnu eisini. Men nú vóru tað Gestir.

Vit eru Gestir

50 fólk vóru nú í tjaldinum – teirra millum tveir skotar í kilti og berir oman fyri kiltið. Tað var ikki møgulegt at staðfesta um sama var galdandi undir kiltinum.

– Vit eru Gestir. Vælkomin á konsert, segði Knút H. Eysturstein, og so hevði Skanderborg Festival vitjan av føyoyiskun Prix Føroyar vinnarunum Gestum.

Ein hálvan tíma við gestatónleiki. Fýra dómarnar skuldu meta um tónleikin hjá teimum 12 orkestrunum, sum høvdu spælt triggjar dagar. Trý orkestrur hvønn dag og Gestir sum teir seinastu.

Nú var vinningurin frá Prix Føroyar kappingini brúktur. Gestir høvdu á ferðini ein maneykjara - Clickhaze-mannin Jens L. Thomsen. Tá Gestir vóru lidnir dugdi hann at siga:

– Feitt, ha?

Góðar greyðir og gott at spæla

Thora var sloppin afturum pallin og stóð og trippaðu eftir gestunum, sum hon var komin til Danmarkar at lurta eftir. Hon var so glað, tí tað hevði gingið so væl, helt hon.

Ongin av gestunum er nakar snakkari. Ólavur Hansen, sangarin í bandinum, helt beint eftir konsertina:

– Jú, ein plátukontrakt er upp á spæl, men tað hugsar man ikki um á pallinum.

Knút H. Eysturstein:

– Jú hetta var stulligt. Her var gott at spæla og vit høvdu góðar greyðir.

– Vit eru sera vælviðfarnir og vit bógva væl, helt Knút fyri, Teir búðu á einum vallaraheimi beint við festivalin.

Nú vóru tveir tímar at biða eftir, hvussu væl Gestir vóru viðfarnir av teimum fýra dómarnum.

Vónirnar minni

Míster G-festival Sólarn Solmunde gekk runt við T-shirt, har Gestir stóð á. Hann royndi at síggja kul út, men beint áðrenn úrslitið var lisið upp, var hann eisini spentur:

– Vit vænta tað ringasta. Vónirnar eru ikki so góðar nú, sum tær vóru. Gestir var besti bólkur, men eg veit ikki. Bara teir blíva nummar eitt, tvey ella trý, so sleppa teir á turné. Tað kann tað koma nógv burturúr.

– Vit koma ikki víðari. Tað roki eg bara ikki við, segði Ólavur Hansen beint áðrenn úrslitið. Og hann fekk rætt:

Tað gekk bara ikki!

Fangaðu 50 og vunnu

Tá nummar trý ikki vóru Gestir og heldur ikki nummar tvey og heldur ikki nummar eitt, so valdu Ólavur Hansen, Torfinnur Jákupsson, Knút H. Eysturstein, Niels Jákup í Jógvansstovu og Jógvan Andrias á Brúnni at standa

høviskir og geva vinnarunum lógvabrestir og lata sum um hetta var einki serligt.

– Vit fangaðu tey 50 fólkin, sum lurtaðu eftir okkum, so á tann hátt vunnu vit. Tað er tað, tað handlar um, var positiva niðurstøðan hjá Knúti H. Eysturstein.

Nú eru kappingarnar lidnar, nú skulu vit bara til Føroya at spæla okkara tónleik. Næsta er Listastevnan.

Tá Thora hevði høyrð endaliga úrslitið sást hennara andlit. Skrikt saman í eina góðum gomlum prutli (prrrrrrrrrrrrrrrttlllll):

– Hatta mást tú gjarna sitera meg fyri, segði Thora, sum var sír ella bara kedd.

Fróði Vestergaard stóð sum Kánus. Skilti ikki, at Gestir – besta rokktorkestrið í Føroyum 2003 – als ikki sluppu í part.

– Hatta var skuffandi. Gestir vóru mest orginalir. Teir vóru eisini betri enn teir, sum vunnu! Ljóði eg sum ein ringur tapari?? Men eg eri ikki samdur við úrslitið hjá dómarnum, var niðurstøðan hjá samskiparanum av Prix Føroyum, sum kortini heldur at luttøka á Skanderborg festivalinum og í Starfighters-kappingini er ein góður síðuvinningur hjá Prix Føroyar-vinnarunum.

Ólavur Hansen, sangari í Gestum, hevði ikki klipt sær, hóast nógva hitan í Danmark. – vit fangaðu tey 50 fólkin, sum lurtaðu eftir okkum, so á tann hátt vunnu vit. Tað er tað, tað handlar um, var positiva niðurstøðna hjá Knúti H. Eysturstein

Tónleikur og ikki gestaupptraðkan

UMMÆLI
Astrid MacDonald

Hóast tey høgu hitastigini, hevði Ólavur Hansen, sangari, valt at lata tær tjúkku purlurnar sita. Hárið er tó vaksið síðan Prix Føroyar - kappingina, nú dekkja purlurnar eyguni heilt. Eygnakontakt er ikki tað, teir spæla uppá. Í heila tikið er tað ikki upptráðkanin, sum hevur týðning – har eru teir alt ov tamar, haldi eg.

Harafurimóti spæla teir tónleik, so tað forslær. Konsertin byrjaði við lagnum “Verðin druknar”.

Tað er eitt flott lag, og niðurlagið so deiliga forloysandi. Tað sama er galdandi fyri hini løgini, at niðurlagið kemur brestandi sum ein bumba og lamenterar gjøgnum luftina. Herligt! Feitt! Teir spæla sera presist og eru væl saman-spældir. Og teimum dāmar tað.

Men hvat snúgva sangir seg um? Ja, tað er ein góður spurningur viss eg sjálv skal siga tað. Tí eg hoyrði bert einstøk orð inn ímillum, “verðin druknaaaaar” og “avgong-aaaaahhh” hini orðini druknaðu burtur í tónleikinum. Møguliga hevur tað ikki tann stóra týðningin fyri teir – boðskapurin liggur í ljóðinum. Eitt lag æt Krakkr – áhugavert hevði verið at vitað, um tað er

krakkið í Føroyum í 80’unum, ommusa grøni krakkrur ella tað at fáa krakkr, teir sungu um.

Men um boðskapurin liggur í ljóðinum, leveraðu teir vøruna! Tí tað var skitigott! Og á onkran hátt poetiskt eisini. Sangarin Ólavur við síni vøkru rødd, ljómborðsspælarin Knút við melodiosum fingrum á tangentunum, bass-spælarin Niels Jákup við væl upplagdum og beinraktum

spæli, trummsláarar Jógvan Andrias sum ein annar Animal (hann sjálvur frá Muppet Show), sera, sera góðar trummur, og síðst, men ikki minst, gittarspælarin Tórfinn. At duga so væl at spæla upp á ein gittar sum hongur niðri á knøunum, er fantastiskt. Og hann dugdi væl at vera á pallinum – høvdið rullaði og hann rokkaði við – saman við ljómborðsspælaranum Knút hevði hann

mest palltekki, haldi eg. Niels Jákup fekk ein pris – tann sokallaði “fidus-pokal”, fyri sitt kula bass-spæl. Skilji tað væl. Hann dugir, hasin jassurin.

Samanumtikið eitt upplivils av teimum góðu – óluksálgt at teir ikki vunnu.

